

zottság dr. Nyulászi János elnöklete mellett dr. Klug Emil, dr. Nagy Dezső Bálint, dr. Glücksthal Andor és dr. Lénárt Vilmos előadmányaival foglalkozott. A telekkönyvi bizottság dr. Beck Salamonnak, e bizottság elnökének referátumával és dr. Galla (Pozsony) és dr. Fornheim Ernő fejtegetéseivel foglalkozott. Az inszolvenziás jog bizottsága dr. Wolf (Prága) elnöklete alatt dr. György Ernőnek, az O. H. E. igazgatójának és dr. Ember Sándornak idevágó fejtegetései mellett dr. Stein Jenő (Pozsony) ama javaslatát hallgatta meg, hogy az inszolvenziás jog, illetve a kényszeregyességi eljárás egyesítéssék és az e téren szükségesnek mutatkozó nemzetközi együttműködés megteremtessék. A külföldi helyettesítési albizottság Király Ferencnek előadói működése mellett folytatta tárgyalásait. E bizottság vitájánál részletesen felszólalt dr. Deutsch Maurus bécsi ügyvéd, az ottani magyar követség jogtanácsosa és dr. Varannai István.

Azok a deziderátumok, amelyek az egyes kérdések feldolgozása után leszűrődtek, híján vannak minden partikuláris érdek felé tett koncesszióknak, de nem olvadnak fel utópisztikus elérhetetlenségekben sem. Örvendetes mégis, hogy ez érzelmi színezés nélkül, józan és praktikus belátás útján keletkezett megállapodások a kiegyenlítés és közeledés eredőjében futnak össze. — Az ókor sok évszázadának békéjét a római jog hatalmas egysége biztosította: talán megint eljönnek azok az idők, mikor „*ex iure pax oritur*“.

vi.

Jogélet.

Pollák Illés — kamarai tiszteleti tag.

A budapesti ügyvédi kamara közgyűlése Pollák Illést egyhanguan a kamara tiszteleti tagjává választotta.

Ez a választás úgy született meg, mint egy jó lírai vers. Előbb volt meg a határtalan tisztelet érzése — az érzés külső kifejezést keresett. Az érzés erejét mutatja, hogy megnyilvánításra, kinyilatkoztatásra törekedett — és az érzés melegségét megmutatta a lefolyt közgyűlés forró, szeretettel fűtött atmoszférája, amellyel az ünnepeltet fogadta és körülvette. Sőt, hogy hasonlatunkat folytassuk, úgy született meg ez a választás, mint a népdal, mert nem az egyes ember érzése táplálta, hanem a kar egyetemességeé. Az indítványozó Fittler Dezső és Baracs Marcell szerepe olyan volt, mint a népdalgyűjtőké, akik jól ellesték a széles tömegek lelkében élő érzést és annak gondolati kifejezőjét, hogy: Pollák Illést a kamara tiszteleti tagjai sorába kell iktatni. Pollák Illést valóban a kamara közvéleménye jut-

tatta ahhoz a legnagyobb kitüntetéshez, amit a kartársak bizalma adhat.

Nem mai keletűek Pollák Illés egyéniségének azok a sajátosságai, amik ezt az osztatlan közvéleményt megértelték. Minden dicséret, minden elismerés csak a régiek megtetőzése, ujraismétlése — palinodia. Tartalomban újat alig lehet Pollák Illés méltatásául elmondani, de nem azon okból, mert ő maga már újat, újszerűt ne mondana. Pollák Illés még ma is az a bővizű forrás, amely egyre és nem gyöngülő erővel ontja magából a gondolatokat. Ha formában, fordulatosságban, a stílus változatos elevenségében Pollák Illés minden írása hoz is újdonságot — változatlan az a psyche, amely a gondolatokat kitermeli. Az önmagához való hűség, az, hogy a mai Pollák Illés töretlen folytatása a tegnap és tegnapelőtti Pollák Illésnek, — oka és magyarázata, hogy ennek az állandóságnak a feldicsérése csak a régi magasztalások visszatérése. És van még valami örök változatlan Pollák Illésben: a magaszabta pogány ethos, amely nem hogy eltölti a maga emberét, hanem zsarnoki erővel uralkodik rajta, amelynek parancsait nem lehet latolgatni, követésüket a célszerűség mérlegén jobbra vagy balra fontolgatni, hanem szót kell fogadni, mert ez a szófogadás — így rendeltetett.

A közelálló ember subjectivitását igyekeztek e sorok legyűrni; a megemlékezésnek ez a hangja lehet lírai, egyéni érzésből fakadó meghatottság, — amely alól e sorok írója nem vonhatja ki magát, ha Pollák Illésről szól az ének, de a tollat mégis a távolálló objectivitása vezette. Az objectivitás azonban nem jelenthet hideg közömbösséget, mert a Pollák Illésből kiáradó melegség még a fagyot is megolvasztja. Ady szavai zárják hát e sorainkat, amelyeket igazgatótanárának jubileumára küldött: Magam is itt vagyok ünnepkoesit tolni... s szeretném a kezed áldva megcsókolni. *B. S.*

Az Országos Ügyvédszövetség budapesti osztyála dr. *Meszlény Artur* elnökleite alatt megtartotta rendez évi osztyálygyűlését.

Az osztyály választmányának évi jelentését az osztyálygyűlés egyhangulag elfogadta. Az ülés után dr. *Beck Salamon* tartott előadást „Ügyvédi költés és magánjog“ címen. Az előadót a megjelent nagyszámu közönség lelkesen ünnepelte. Az ülést társasvacsora követte.

Végrehajtási jogsegélyegyezmény Magyarország és Ausztria között. Az 1914:XLII. t.-c.-be iktatott ezen jogsegélyegyezményről dr. *Maurus Deutsch*, wieni ügyvéd, az ottani osztrák-magyar kereskedelmi kamarában előadást tartott. Ismertette ezen egyezmény létrejöttének előzményeit és tételes rendelkezéseit, majd pedig rámutatott arra, hogy ezen egyezmény a gyakorlatban jól bevált, indokoltnak tartja azonban, hogy a kölcsönös végrehaj-